

Strona pozwana: Komisja Europejska i Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ze skutkiem natychmiastowym pozycji wymienionej pod kodem 2015-CZ-TM-0330-M zatytułowanej multimodalny terminal kontenerowy Paskov – faza III oraz pozycji wymienionej pod kodem 2015-CZ-TM-0406-W zatytułowanej intermodalny terminal transportowy Melnik – fazy 2 i 3 zawartych w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji z dnia 5 sierpnia 2016 r. ustalającej – w wyniku zaproszenia do składania wniosków ogłoszonego w dniu 5 listopada 2015 r. w oparciu o wieloletni program prac – wykaz wniosków wybranych do uzyskania pomocy finansowej UE dotyczącej instrumentu „Łącząc Europę” (CEF) – sektor transportu;
- rozwiązanie umowy o udzielenie dotacji albo posiłkowo stwierdzenie, że owa umowa zawarta w ramach instrumentu „Łącząc Europę” (CEF) – sektor transportu nr INEA/CEF/TRAN/M2015/1133813 między Agencją Wykonawczą ds. Innowacyjności i Sieci (INEA) a Advanced World Transport a.s. (AWT) (dotycząca działania 2015-CZ-TM-0330-M zatytułowanego multimodalny terminal kontenerowy Paskov) jest nieważna albo nakazanie, by INEA wypowiedziała ową umowę o udzielenie dotacji dotyczącą miasta Paskova;
- rozwiązanie umowy o udzielenie dotacji albo posiłkowo stwierdzenie, że owa umowa zawarta w ramach instrumentu „Łącząc Europę” (CEF) – sektor transportu nr INEA/CEF/TRAN/M2015/1138714 między Agencją Wykonawczą ds. Innowacyjności i Sieci (INEA) a České přístavy, a.s. (porty czeskie) (dotycząca działania 2015-CZ-TM-0406-W zatytułowanego intermodalny terminal transportowy Melnik, fazy 2 i 3) jest nieważna albo nakazanie, by INEA wypowiedziała ową umowę o udzielenie dotacji dotyczącą miasta Melnika;
- obciążenie INEA i Komisji solidarnie kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że sporny środek narusza podstawowe zasady ustanowione traktatami UE odnoszące się do ochrony wolnego rynku oraz konkurencji na rynku wewnętrznym.
 - Skarżący twierdzi między innymi, że ustanowienie rynku wewnętrznego i zapewnienie jego funkcjonowania należą do podstawnych zasad i zobowiązań, na których oparta jest Unia (artykuł 26 TFUE). Wszelkie środki przyjęte przez Unię muszą być w każdym wypadku zgodne z tą podstawową zasadą, a każdy środek sprzeczny z ową zasadą musi w każdym wypadku być proporcjonalny i pozostawać w zgodzie z zasadą pomocniczości.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że sporny środek narusza art. 93 TFUE oraz dalsze artykuły traktatu FUE (artykuły 3, 26, 93, 107, 119, art. 170 ust. 2, art. 171 ust. 1, protokół 8 oraz art. 1 tego protokołu, protokół 27).
 - Skarżący twierdzi między innymi, że sporny środek stanowi pomoc, która nie odpowiada potrzebom koordynacji transportu.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że sporny środek narusza rozporządzenie (UE) nr 1316/2013 oraz rozporządzenie (UE) nr 1315/2013, a także uregulowania uzupełniające.
 - Skarżący twierdzi między innymi, że dotacje nie zostały udzielone z poszanowaniem wszystkich niezbędnych wymogów (choć udzieleno ich zgodnie z innymi unormowaniami UE), zatem owe dotacje nie powinny być zostać udzielone.

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2017 r. – SD/EIGE

(Sprawa T-263/17)

(2017/C 239/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SD (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej odmownej decyzji EIGE z dnia 26 sierpnia 2016 r. w sprawie wniosku skarżącego z dnia 26 kwietnia 2016 r. o przedłużenie z nim po raz drugi umowy o pracę;
- w razie potrzeby również stwierdzenie nieważności decyzji EIGE z dnia 20 stycznia 2017 r., doręczonej skarżącemu w dniu 23 stycznia 2017 r. oddalającej jego zażalenie z dnia 3 października 2016 r. na dorozumianą decyzję EIGE;
- przyznanie skarżącemu odszkodowania i zadośćuczynienia za doznaną szkodę i krzywdę;
- zasądzenie zwrotu całości kosztów niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, a wraz z nim zasady dobrej administracji.
 - Pozwana nie wydała w sprawie skarżącego decyzji z uzasadnieniem w przedmiocie jego wniosku i zażalenia. Całkowity brak uzasadnienia narusza obowiązek uzasadnienia i zasadę dobrej administracji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 8 Warunków zatrudnienia innych pracowników UE oraz decyzję EIGE nr 82 z dnia 28 lipca 2014 w sprawie procedury przedłużania lub nieprzedłużania umów mającej zastosowanie do personelu tymczasowego i kontraktowego („decyzja 82”).
 - Pozwana nie użyła właściwie uprawnień dyskrejonalnych przysługujących jej zgodnie z ww. przepisami i nie przeprowadziła pełnego lub szczegółowego badania wszystkich istotnych okoliczności sprawy.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieprawidłowości proceduralnych obejmujących naruszenie procedur wewnętrznych określonych w decyzji 82, naruszenie prawa do obrony, prawa do bycia wysłuchanym, zasady dobrej administracji i obowiązku staranności.
 - Pozwana nie tylko nie działała zgodnie z procedurami określonymi w decyzji 82, lecz nie zapoznała się również faktycznie ze stanowiskiem skarżącej w żaden inny sposób. W związku z tym, przed wydaniem decyzji z dnia 26 sierpnia 2016 r., nie uzyskała od skarżącej istotnych informacji dotyczących jej interesów i nie umożliwiła skarżącemu należytego przygotowania obrony.

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2017 r. – Michela Curto/Parlament

(Sprawa T-275/17)

(2017/C 239/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Michela Curto (Genua, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z dnia 30 czerwca 2016 r. w sprawie odrzucenia wniosku skarżącej o udzielenie wsparcia i w razie konieczności decyzji oddalającej zażalenie;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej kwoty 10 000 EUR lub innej, którą Sąd uzna za właściwą, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wraz z odsetkami w wysokości ustawowej do chwili faktycznej zapłaty całej kwoty;